

3805 2. Beh. af Forfl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1875 til 31. Marts 1876. 3806

ved at aabne Forhandlinger med Amtsraadet, og jeg tvivler ikke paa, at den ærede Minister trods sine Udtalelser her, gjør det. Den ærede Minister havde, sagde han, ved at læse Betænkningen faaet en Mundfuld. Jeg vil ønske, at den vil bekomme ham vel, det er et meget smagsfuldt Udtryk, og jeg skal ikke have Noget imod, at han betjener sig af det saa tidt, han ønsker det. Men naar den ærede Minister siger, at der er en Modsigelse i Betænkningen, saa tager han atter feil. Der eksisterer mellem tvende sagtyndige Mænd en Meningsforskjel paa enkelte Punkter, om vedkommende Gavn skal være aadnet eller lukket paa et enkelt Sted. Man udtaler en Forventning om, at Ministeren ikke vil benytte Beløbet førend en paabe- raabt Erfaring fra Gilleleie er indhentet, men saa siger Ministeren, at det kan han ikke have med at gjøre. Jeg haaber dog, at den ærede Minister vil have med det at gjøre og ud- sætte Udbetalingen af de 12,000 Kroner, ind- til en endelig Plan foreligger med samtlige Grunde, som have bevæget vedkommende Gavnbestyrelse til at vælge den ene Plan fremfor den anden. Det er Noget, han ikke kan skyde fra sig med saadanne Udtalelser, og jeg vil bede den ærede Minister læse Betænkningen rigtig, inden han kritiserer den. Vi have stillet os meget loyale til dette Spørgsmaal og ikke udtalt Andet end en Forventning til den ærede Minister, som vi havde Ret til at have fuldstændig Bished for, at han vilde gaa ind paa og søge saavidt muligt at virkeliggjøre, navnlig naar man ser hen til, at Regjeringen har handlet meget — lad mig bruge dette Udtryk paa min egen Konto — let- sindigt med de Tilfælde, som vi have bevilget i en Række af Aar til Nordsjælland. Jeg har paa vist enkelte Ytringer i disse Aktstykker og jeg kan vise flere, hvor Ministeriet ligesom har kastet Pengene hen uden at vide hvortil, og naar den ærede Mini- ster klager over, at der ikke er Tilfyn med Vand- bygningssvæsenen, vil jeg henvisse til Finantslovsfor- slaget, § 19 11 C., hvor man kan se, at det er temmelige betydelige Beløb, Ministeren har til Vandbygningssvæsenen, men Spørgsmaalet er min- dre om Bevillingens Størrelse, end om han over- hovedet har en Vandbygningssbestyrelse, der er praktisk kyndig nok til at tage sig af saadanne Forhold, og det turde mulig efter Erfaringer fra Arbejder baade af større og mindre Udstrækning i høj Grad betvivles, der ligger maasse Hundten begravet.

synes, at denne Slutningstråde var skiftet til at bringe ærede Medlemmer noget i Tvivl om, hvor- vidt det vilde være til stor Nytte, om jeg vilde paatage mig noget Ansvar for Udførelsen af disse Anlæg. Thi naar den ærede Ordfører kom til det Resultat, at Statens Vandbygningssvæsen har vist sig baade ved store og smaa Anlæg at være slet, eller i det Mindste, at det er tvivlsomt, at det har været sin Opgave voksen, saa forekommer det mig at ville være meget letsindigt, om man nu vilde paalægge det et Arbejde, der ligger udenfor, hvad det har paataget sig, og det fore- kommer mig især mærkeligt, at den ærede Ordfører vilde være saa ivrig for at faae et saadant Tilfyn bragt istand, naar han ikke har nogen Overbevis- ning om dette Tilfyns Dygtighed. Det undrede mig noget, at den ærede Ordfører gjorde Indven- dinger imod, hvad jeg havde sagt, nemlig, at der forelaa en Udtalelse fra Udvalget, der gav An- visning paa, hvad der kunde gjøres i Genhold til det personlige og lokale Kjendskab, som Udvalget havde skaffet sig. Bemeldte Passus er jo tydelig nok, der staar at læse: „dette — nemlig, hvad det her ønsker, at der skal ske — „synes saa me- get lettere at kunne ordnes for Frederiksborg Amts Vedkommende, som Amtsraadet der synes at have sand Interesse for disse Forholds Udvikling og i Veinspektøren har en meget brugbar Mand til dette Diemed“. Kan man paa en mere klar Maade udtale sig angaaende en Person? Hvor den ærede Ordfører har faaet sin Kundskab fra, og hvor megen Kundskab han tror det nødvendigt at indhente for at udtale sig med den overordent- lige Bestemthed, det har jeg ingenlunde underkastet nogen Kritik; men jeg hører med nogen Forund- ring, at det er de Skrivelser, som Indenrigsmini- steriet har leveret Ordføreren, og at det er ved Gjen- nemlæsningen af dem, at han er kommen til at udtale paa Udvalgets Begne og med Udvalget denne saa bestemte Dom. Jeg troede selvfølgelig, at han, inden han dømte, var noget mere kjendt med Forholdene. At et Amtsraad stiller sig vel- villigt overfor et slikt privat Foretagende, gjør det ingenlunde sandsynligt, at dette Amtsraad vil ind- gaa paa visse Forpligtelser, som gaa ud paa, at det skal paatage sig et Medansvar for Bygnin- gen, Ordningen, Revisionen etc. af slige Anlæg. Jeg tror, at man paa ingen Maade fra Bevillien kan gjøre en saadan Slutning. Det Samme gjælder affur at Indenrigsministeren. En meget læ- vende Interesse behøver man ikke at føle, fordi man finder, at naar Privatmænd ville træde sam- men og gjøre Offre i slige Formaal, er det ikke

Indenrigsministeren (Lobjens): Jeg